

δίου τῆς Φυσικῆς), Ἀθήναι, 1884¹. — Φυσικαὶ ἐπιστῆμαι καὶ πρόοδος (πρυτ. λόγος), Ἀθήναι, 1896. — Ὑπόμνημα περὶ ἐκπαιδευτικῶν τελῶν, Ἀθήναι, 1897. — Μαρκελίνος Βερθελώ, Ἀθήναι, 1901. — Γεώργιος Ἀβέρωφ, Ἀθήναι, 1902. — Τὸ λουτρόν τῆς Ἑλένης, Ἀθήναι, 1902. — Ἡ ἠθικὴ προάγεται ὑπὸ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν (περιοδ. Παρνασὸς 1, 20). — Τίς ὁ ἀνακαλύψας τὸ ἀραιόμετρον (αὐτόθι. 1. 622). — Περὶ διδασκαλίας τῆς Χημείας (αὐτόθι, 3.479). Ἐγραψεν ἐπίσης δ) τὰ διδακτικά: Ἀναλυτικοὶ πίνακες, Ἀθήναι, 1865. — Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἀνόργανον χημείαν, Ἀθήναι, 1871. — Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ὄργανικὴν χημείαν, Ἀθήναι, 1872. — Χημεία H.E. Roscoe, Ἀθήναι, 1878. — Στοιχεῖα Χημείας. Ἀθήναι, 1881, 1883. — Ἐγχειρίδιον Χημείας, τ. Α' Ἀνόργανος, 1889, τ. Β' Ὄργανικὴ, 1889. — Γερμανικὴ Φαρμακοποιία (ἐκδ. ἑλληνικὴ Ἀφεντούλη — Χρηστομάνου). Ἀθήναι, 1893. — Περίληψις τῶν ἐγχειριδίων Χημείας δι' ἱατρούς, 1895.

Γεώργιος Ν. Ζαβιτσάνος (1838 — 1893). Ἐκ Ναυπλίου. Μετὰ διετῆ φοίτησιν εἰς τὸ Φυσικομαθηματικὸν τμήμα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου, ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς του εἰς τὴν Φαρμακευτικὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων (ὁ πρῶτος ταύτης Ἑλλήν φοιτητῆς) ἔνθα ἔλαβε τὸ δίπλωμα φαρμακοποιῦ ἀ' τάξεως («πρωτοταγοῦς φαρμακέως»)². Ὑφηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου (5 Νοεμβρ. 1863), ἑκτακτος καθηγητῆς τῆς Φαρμακευτικῆς Χημείας καὶ Συνταγολογίας (18 Ἰανουαρίου 1869) ἀντὶ τοῦ ἀσθενήσαντος Λάνδερερ, καὶ τακτικὸς καθηγητῆς τὸ 1875 (4 Νοεμβρ.), παρητήθη τὸ 1881 (Μαρτ. 3). Ἰδρυτῆς τοῦ Φαρμακευτικοῦ Φροντιστηρίου³.

Ἐπιστημονικὰ ἔργα σίαι. — Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φωσφόρου ἐπὶ τοῦ ζωϊκοῦ ὀργανισμοῦ (γαλλ. ἐν Παρισίοις). — Περὶ τῆς φαρμακευτικῆς ἐκπαιδεύσεως. — Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι τελουμένων νοθειῶν τῶν σιτίων καὶ ποτῶν. — Φαρμακευτικὴ Χημεία τ. Α'. (μετὰ ἑλληνικῶν συμβόλων τῶν στοιχείων κατὰ τὸν ὑφηγητὴν Ἰω. Ἰωάννου) 1867. — Συνταγολογία, 1879. — Χημεία τῶν οὕρων καὶ τῶν οὐρολίθων, 1884. — Αἱ ἐν τῷ Φαρμακευτικῷ Φροντιστηρίῳ πρακτικαὶ ἀσκήσεις, 1875. — Ἐκδοσις τοῦ φαρμακευτικοῦ περιοδικοῦ «Φαρμακευτικὸν Δελτίον» 1871 — 1876.

Ἀθανάσιος Ἰω. Κυζικηνός (1822 — 1894). Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπαιδεύθη τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν Ἀνδρῶ εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Καίρη, καὶ ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ γυμνάσιον. Φοιτητῆς κατὰ πρῶτον (1842) τῆς Νομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, μετεγράφη ἔπειτα εἰς τὸ Φυσικὸν τμήμα τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς. Συμπληρώσας δὲ τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Γρενόβλης, ἔλαβεν αὐτόθι πτυχίον προλύτου τῶν Μαθηματικῶν. Καθηγητῆς κατ' ἀρχὰς τῶν μαθηματικῶν καὶ τῶν ἑλληνικῶν εἰς ἰδιωτικὸν Λύκειον ἐν Γενεύῃ, διετέλεσεν ἔπειτα ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ εἰκοσαετίαν καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν εἰς τὸ

1. Τοῦ φυλλαδίου τούτου ὁ ἀληθὴς τίτλος εἶναι ὁ ἀνωτέρω, ὁ δὲ φερόμενος ἐπιχρῶς τίτλος: α' Ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ἡ Φυσικὴ». Κρίσις Οἰκονομικοῦ ἀγῶνος, εἶναι ἐσφαλμένος.

2. Πρακτ. Φιλοσοφ. Σχολῆς 3. 1863 σ. 114β 116.

3. ΜΕ Ε. 11.880, Beiträge aus d. Gesch. d. Chemie. p. 567, Ἀ. Δαμβέργη, Ἐπικηδεῖος εἰς Γεώργιον Ζαβιτσάνον 1893.

